

Péli Csaba:

Az számít, hogy a játék szórakoztató legyen

Igyekszik minden stílust és tematikát lefedni. A játékok terén eléggé mindenevőnek tartja magát. Kiskunhalason, a Martonosi Pál Városi Könyvtárban TIBOR elnevezéssel klubot vezet, ahol gyerekek és felnőttek egyaránt tartalmasan tölthetik el a szabadidejüket. A résztvevőknek szeretné a lehető legszélesebb választékot nyújtani a péntek délutáni összejövetelek alkalmával. A részletekről Péli Csabát, a tanár-játékmestert kérdeztük.

► *Mi volt gyerekként a kedvenc játékod?*

– 1975-ös vagyok, így a velem egyidősek valószínűleg azonnal mondják az akkori ismert címeket: Gazdálkodj okosan, Police 07, Élve fogd el! Gimisként jött a Harc Euró-páért vagy a Rizikó, de inkább a számítógépek vonzottak.

► *Mikor és minek a hatására kezd-tél el játékokat gyűjteni?*

– '94-ben Halason nyílt egy Valhalla Könyvesbolt. Sokat jártunk oda, és egyik nap a polcra került egy Blood Bowl. Teljesen más volt, mint amivel addig találkoztam. Egy amerikai focimeccset lehetett lejátszani vele egy fantasy világban. Talán ez volt, ami „elindított a lejtőn”. Jó 10 év alatt lett 10-15 modern társasjáték a polcomon.

► *Milyen főbb játéktípusokra fókuszálsz?*

– Igyekszem minden stílust és tematikát lefedni, mert eléggé mindenevő vagyok a játékok terén, és a klubba érkezőknek is szeretném a lehető legszélesebb választékot nyújtani. A komoly stratégiától a vicces partijátéktól van szinte minden. Csak az számít, hogy a játék szórakoztató legyen, de azért megüssön egy bizonyos szintet. Nem szeretem a direkt konfliktust gerjesztő játékokat, de ilyenből is van, mert vannak, akik pont ezt keresik az asztal mellett. A magam részéről jobban szeretem a tervezgetős, számolgatós játékokat, ahol a játékosok stratégiáján múlik, hogy végül ki is lesz a győztes.

► *Milyen készletre, gyűjteményre tettél szert az évek során?*

– Folyamatosan gyarapszik a készlet, így jelenleg 464 játékom és 142 kiegészítőm (ezek néha csak pár új dolgot, de néha komplett játékmódokat adnak egy-egy játékhoz) van.

► *Hogyan szerzed be az újdonságokat?*

– A társasjátékozás nem egy olcsó hobbi, de egyik komolyabb hobbi sem az. A játékok ma már könnyen 10-20000 Ft-ba is kerülhetnek, de

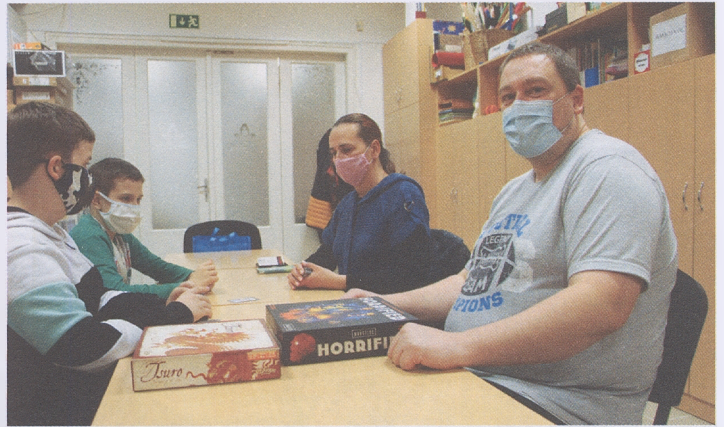
a klub indulásakor volt egy olyan alapvetés, amiből azóta sem engedek, hogy soha nem fogok kérni egy fillért sem a játékok használatáért. Ezt egy tanári fizetésből azért nem egyszerű, de szerencsére többen is a segítségemre vannak ebben. Előszörként a kecskeméti Vagabund Kiadó vezetőjét, **Szöllősi Petit** és a KéKjáték vezetőjét, **Lenhardt Balázst** sikerült megnyerni az ügyem mellé, majd az ő támogatásukon felbátorodva több más kiadóval is felvettem a kapcsolatot. Így mára jó kapcsolatot sikerült kiépíteni kiadók közül a Compayával, a Piatnikkal, a Reflexshoppal és a Smart Egg Games-szel, valamint a GameWiz és az ArtTrad-del is. Ennek köszönhetően kisebb-nagyobb kedvezményekkel tudok vásárolni (bizonyos helyeken akár a klub látogatóinak is) és nem egyszer fordult már elő az is, hogy bizonyos játékokat teljesen ingyenesen ajánlottak fel nekünk.

► *Tibor néven indítottál társasjáték*

klubot a városi könyvtárban. Honnan ered ez a név?

– TIBOR (csupa nagybetűvel, mert így lehet rámondani, hogy ez valami komoly rövidítés, ha nem akarunk sztorizgatni) nem egy létező személy. A név úgy született, hogy egy játékban a kitalálónak a tőlünk kapott segítségekből (KANTÁROS,

FEKETE, ÁLLAT, ÁSÓ) sehogy sem ugrott be a KISVAKOND. Végül az „Akkor mondd az első nevet, ami eszedbe jut!”-ra azt a választ adta, hogy TIBOR! A feladványt ugyan elbukta, de a hatalmas nevetés után egyértelmű volt, hogy megszületett a mi kabalánk, TIBOR, a kantáros nadrágban, ásóval a kezében feszítő fekete állat.

► *Milyen korosztály vesz részt péntek délutánonként az összejöveteleken?*

– A társasjátékozást én egy kortalan időtöltésnek gondolom, így nem is a kor, sokkal inkább az asztaltól felállva magunkkal vitt közös élmények a fontosak, amiben könnyen partnere lehet egymásnak egy

ink (ami korábban is terv volt, csak sajnos a járványhelyzet...), és egyre több általános iskolás, továbbá felnőtt is megtalál bennünket.

► *Milyenek a visszajelzések és a tapasztalatok túl a 100. játékdélutánon?*

– A visszajelzések abszolút pozitívak, már a Tekóban is előfordult, hogy 20-30 ember volt egy-egy alkalommal, de azt legmerészebb álmaimban sem hittem, hogy a könyvtárban elég lesz az indulás után 2-3 alkalom, hogy a kisterem néha már szűknek érződjön. A játékosok kíváncsian érkeznek, élményekkel távoznak és örömmel térnek vissza, ha tehetik.

► *Hogyan tervezed a folytatást?*

– Minden a játékosokon múlik, vannak elképzeléseim, hogy merre mennék tovább, de nélkülük nem sok értelme lenne. Az elsődleges célt már elértem. A társasjátékozást szerettem volna népszerűsíteni Halason és megmutatni, hogy van olyan játék is, amihez nem kell mobiltelefon, vagy óráig egy monitor előtt ülni. Jó látni, hogy egyre többen tudják, hogy a társasjátékok világa messze hatalmasabb, mint amit a legtöbben a Monopolyval, a Ki nevet a végénnel vagy az Unoval (megjegyzem, egy külön cikkyt tudnék mesélni róla, hogy miért nincs és nem is lesz soha a klubban ezekből a játékokból) ismernek. De ha konkrétumot is szeretnél, akkor 2022 egyik nagy terve egy Mondrian Blocks verseny a kiadó szervezésében, ahol a halasi játékosok összemérhetnék a tudásukat más országok játékosaival is az internet segítségével.

Kép-szöveg: **Pál László**